15.106 lb. roode menij en

 $100\,\mathrm{l}\,$  leggers arak apij, bedragende met diverse provisiën en benoodigtheeden f 741.828,4,-.

Fol. 1643r-v.

(Met de Leimuiden, Renswoude en Barbara Theodora werden op 3 en 18 april 1765 gewone brieven van 30 september en 31 december 1764 uit Surat ontvangen, een geheime van 15 december en brieven van de directeur apart van 31 december 1764 en 6 januari 1765. Later is nog een aparte brief van 28 januari 1765 ontvangen. De Velzen arriveerde op 9 augustus 1765 te Batavia en bracht gewone brieven van 6 en 22 april en 19 mei 1765 mee en een geheime ook van 19 mei. [fol. 1644] Over de eerst genoemde brieven is op 17 en 18 juni 1765 en over de laatst genoemde op 13 augustus 1765 vergaderd. Daaruit kwamen de brieven van 30 juli, 19 en 27 augustus 1765 naar Surat voort, waarnaar wordt verwezen en in het bijzonder naar de geheime brief van 19 augustus. Betreffende schepen en vaartuigen moet het schip dat de goederen voor Nederland vervoert, tijdig vertrekken om die te Galle voor de retourschepen af te geven. De Barbara Theodora kwam namelijk pas op 4 maart 1765 daar aan, zodat de hele lading voor Nederland naar Batavia meekwam. Die is zo pas met de eerste vloot naar Nederland gegaan. Daarom is nadrukkelijk opdracht gegeven dat het schip met retourgoederen uiterlijk half december zonder op iets te wachten moet vertrekken en dat dat prioriteit heeft. [fol. 1645] Overigens is men tevreden over het snel lossen en laden van deze schepen. Om de hoge kosten van het huren van vaartuigen voor het lossen en laden uit te sparen werden twee horries, de Hoop en Hardloper, gekocht en van de later weggelopen equipagemeester Matthijs Klinckaart de daarbij horende schuiten. De totale kosten van f 7500,- waren, naar men zei, zeer laag en directeur Christiaan Lodewijk Senff beloofde ze te zullen dragen, als deze aankoop afgekeurd zou worden. Ze is evenwel goedgekeurd. Eveneens is de bouw van een kleine landsschuit voor f 879, de verkoop van een zeer oude prauw voor f 97 [fol. 1646] en de bouw van een nieuwe voor f 600,- goedgekeurd. Zo'n prauw is nodig om levensmiddelen naar de schepen te brengen. De romp van de gelia Waakzaamheid is voor f 406 voor sloop verkocht en er is een nieuwe gebouwd, die zowel geroeid, als gezeild kan worden, en dient om tussen de banken op rovers te patrouilleren. Ook dit is goedgekeurd. Het vorige jaar was bevolen de gurab of gelia Zeeleeuw naar Batavia te sturen. Op het bericht dat ze zo slecht was, dat ze beter verkocht kon worden, is opgedragen die, indien ze maar enigszins te repareren is, aan te houden en geen ander vaartuig te bouwen. De horry de Mosselschulp is conform de toestemming verleden jaar voor f 2911 van een smalschiptuig voorzien en samen met het smalschip Batavier naar Ceylon gezonden. De gedeserteerde equipagemeester Klinkaart had zichzelf rijkelijk bediend bij de reparaties en verstrekkingen. [fol. 1647] Volgens de resolutie te Surat van 7 februari 1764 kwam hem van de gedeclareerde f 10.147 slechts f 8375 toe. Bovendien bleek uit de beëdigde verklaringen van de gezagvoerders dat gedurende twee of drie jaar de in rekening gebrachte reparaties en leveranties voor sommige vaartuigen niet waren uitgevoerd. Klinckaart heeft dus niet alleen veel gestolen, maar ook de vaartuigen in slechte staat gebracht. Gelukkig heeft het bestuur twee derde van de aan hem betaalde f 18.726 ten laste van zijn rekening ingeboekt en de overige één derde, of f 6242, ten laste van de Compagnie gelaten. Om dit te vergoeden komt het goed uit dat zijn vorderingen en zijn borg van f 30.633 wegens zijn desertie geconfisceerd konden worden. Er is nogmaals op aangedrongen steeds zeer goed op de specificatie van onkosten te letten, [fol. 1648] opdat er niet meer dan nodig betaald wordt. Het is als een gedane zaak beschouwd dat voor de goede verstandhouding op verzoek van het Engelse opperhoofd te Bombay Thomas Hodges aan hem de twee open horries Hoop en Hartloper zijn uitgeleend. Zo'n gunst is verder verboden, daar ze toch niet beantwoord wordt. In de brief van 31 december 1764 uit Surat wordt, als reden voor de voortdurende problemen met de werving van nieuwe moslim-zeelui, genoemd, dat velen van hen niet tijdig terugkomen, maar in een aparte brief voegt men daaraan toe dat men aanneemt, dat ze uitsluitend door de vele sterfgevallen afgeschrikt worden. Daar is niets tegen te doen, maar wel is bij besluit